

„Cel ce ascultă cuvintele Mele are viață veșnică”

GLASUL BISERICII

FOAIE DE ZIDIRE SUFLETEASCĂ PENTRU POPOR

cu binecuvântarea și îndrumarea Înalt Prea Sfințitului Patriarh NICODIM

SUMARUL:

Cuvântul I. P. S. Patriarh, pentru ajutorarea Moldovei.	<i>I. P. S. S. Patriarh Nicodim</i>
Aniversarea celui de al șaselea an de patriarhat al I.	
P. S. Patriarh Nicodim	<i>Grigore Spiru</i>
P. S. Nicodim, Stareț al Sf. Mănăstiri Neamțu (1924-	
1925)	<i>Pr. Al. N. Constantinescu</i>
Cuvinte pentru postul creștinesc	<i>Pr. Gh. Diculescu</i>
Puterea Sf. Cruci.	<i>Pr. C. C. Matei</i>
Să căutăm carte duhovnicească	<i>Arh. I. Scriban</i>
Adunarea Eparhială a Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.	.. ..

Partea Oficială:

Vacante, Circulări, Licitații.

Prin înțelepciunea M. S. Regelui Mihai I și a Guvernului
Țării s'au rehat raporturile firești de prietenie între țara noastră
și puternicul vecin din răsărit. U. R. S. S.

Pentru adâncirea și cimentarea acestor raporturi, biserica
noastră, strămoșească prin vocea I. P. S. Patriarh Neodim,
binecuvintează și sfătuește pe toți fiii țării — cler și popor —
să dea tot sprijinul la aplicarea loială a condițiilor de armis-
tifiu.

T A B L O U

De cărțile ce se găsesc de vânzare în depozitul Secției Culturale a
Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.

1. Istorioare morale pentru copii de I. P. S. Patriarh lei 20; 2) Aca-
tistul Sf. Mina, lei 40; 3) Acatistul Sf. Nicolae, lei 20; 4) Paraclisul Maicii
Domnului, lei 20; 5) Paraclisul Sf. Parascheva, lei 20; 6) Acatistul Sf.
Joan cel Nou, lei 25; 7) Paraclisul Sf. Modest, lei 25; 8) Cuvioasa Maica
Melania, lei 20; 9) Religia și morala, lei 25; 10) Cinci mărgăritare, lei 60;
11) Umblați în lumină, lei 60; 12) Doi moșnegi la Ierusalim, lei 50; 13)
Jos beția, lei 60; 14) Mielul lui Dumnezeu, lei 80; 15) Dumnezeu și drep-
tatea lui, lei 100; 16) Mănăstiri domnești, lei 80; 17) Mănăstirile, lei 250;
18) Argatul lui moș Procopie 100; 19) Prăvălioare, lei 100; 20) Scurtă
povestire despre Mănăstirea Neamț, lei 800; 21) Mica Biblie lei 1200;
22) Noul Testament lei 1000; 23) Cuvântări Pastorale și Indemnuri, lei
1400; 24) Viața Sf. Pavel partea I, lei 1400; Viața Sf. Pavel partea II,
lei 1400 26) Viața și opera Sf. Apostol Pavel, partea III-a, lei 1400; 27)
Un păstor model lei 500; 28) Primele zile ale Creștinismului partea II-a,
lei 1400; 29) Primele zile ale Creștinismului partea III-a, lei 1400; 30) Pe
urmele lui Hristos, lei 600; 31) Viața de Seminar, lei 500; 32) Cei pierduți,
lei 400; 33) Ogorul Domnului vol. I, vol. III, vol. VIII, vol. XI și vol. XII,
lei 500 exemplarul.

34) Viața lui Iisus de I. P. S. Patriarh, paroh, partea I, lei 800.

35) Predicile lui Ilie Miniș de Pr. Dr. D. Fecioru, lei 2250 ex.

La aceste cărți se acordă pentru cumpărător un rabat de lei 10%.

---

1. Întârzierea apariției revistei se datorește lipsei de hârtie.

2. Abonamentul Lei 1000; costul unui număr, lei 50.

---

1. Redacția și Administrația la Secția Culturală a Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.
  2. Înscrisă la Trib. Ilfov-Secția I Comercială sub Nr. 50/942.
  3. Girant responsabil Pr. C. Popescu.
  4. Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Direcțiunii Generale P. T. T. Nr. 35508 din 1 Aprilie 1942.
-

Cuvântul I. P. S. Patriarh, pentru ajutorarea Moldovei.

Mila și adevărul să nu te părăsească: leagă-le împrejurul gâtului tău, scrie-le pe tabla inimii tale. Pilde III, 3).

Iubiți Fii Duhovnicești,

Păcatele oamenilor au adus pe pământ vremuri grele. După un războiu greu, cum nu s'a mai văzut în is-

toria neamului omenesc, iată acum pustiirea s'a abătut asupra multor țări, iar foametea ne amenință pe toți. In special, o parte a scumpei noastre țări, scumpa noastră Moldovă, Moldova lui Ștefan cel Mare, Moldova bravilor noștri plăeși este amenințată de mare primejdie. Boala și lipsa s'a întins pe tot cuprinsul ei. Frații noștri moldoveni sunt pe cale a cădea pradă foametei. Ei ridică glas de chemare către noi, frații lor pe care Dumnezeu ne-a certat mai puțin cu urgia războiului, și cer să le dăm mână de ajutor, iar noi trebuie să ascultăm chemarea lor. Este o datorie nu numai de frate, dar este o datorie creștinească ca să le sărim în ajutor, așa după cum și Sfânta Carte ne poruncește: „Invățați-vă să faceți binele, căutați dreptatea, ocrotiți pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă și ajutați pe toți cei din nevoi”. (Isaia 1, 17).

Pentru aceasta, eu Păstorul vostru, apelez la voi și vă îndemn să le veniți în ajutor. Dela noi ei așteaptă pâine, hrană și leacuri pentru boală. Ei au pierdut totul și datori suntem să nu-i desamăgim în nădejdiile lor, căci ei cu nădejdea în ajutorul dela noi trăesc, și acest gând le este mângâierea.

Prin ajutorul nostru, noi pe lângă fapta bună pe care o facem, pentrucă scăpăm pe frații noștri dela moarte, mai îndeplinim și porunca lui Dumnezeu, facem voia Lui și putem aduce asupra noastră binecuvântarea Sa, căci El a zis: „Fericiti cei milostivi că aceia se vor milui”.

Prin mila noastră căpătăm mila lui Dumnezeu și dragostea Lui, căci „Pe dătătorul de bunăvoie, Dumnezeu îl iubește (2 Corint X, 7). Prin fapta noastră de bine, noi putem înlătura mânia lui Dumnezeu și putem aduce pe pământ pacea, căci „Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului, ci întoarcerea lui”.

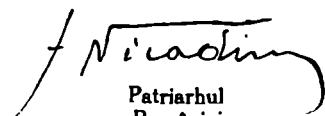
Pentru aceasta vă îndemn pe toți să dați din toată inima, din prisosul vostru, tot ce aveți, pentru alinarea suferințelor fraților noștri din Moldova. Orice dar este bine primit. Cine are bani să dea bani, cine are bucate să dea bucate, dar să dea și încă să dea cu toată inima.

Acum este timpul să arătăm față de ei iubirea

noastră de frați, iar față de Dumnezeu iubirea noastră de poruncile Lui, care ne spune: „Să nu iubim numai cu cuvântul sau cu limba, ci cu fapta și cu adevărul“ (1 Ioan III, 18).

Incărcați cu ofrandele voastre, bani, hrană sau îmbrăcăminte, îndreptați-vă pașii spre locul unde se strâng aceste daruri, pentru alinarea suferinței și pentru aducerea bucuriei în casele fraților noștri din nevoi, căci aceasta este iubirea de Dumnezeu, iar noi poruncă avem că, „cel ce iubește pe Dumnezeu, trebuie să iubească și pe fratele său“ (1 Ioan IV, 21).

Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toți.

Patriarhul
României

Aniversarea celui de al șaselea an de pa- triarhat al I. P. S. Patriarh Nicodim.

Sâmbătă 30 Iunie a. c., s'au împlinit 6 ani de când I. P. S. Patriarh Nicodim conduce biserica ortodoxă română.

Cu acest prilej în Catedrala Sf. Patriarhii, s'a oficiat un Te-Deum de către un numeros sobor de preoți în frunte cu P. S. Arhiepiscop Atanasie, Vicar Patriarhal și Lt. de Episcop la Episcopia R. N. Severin.

Au participat la această aniversare preoții Consilieri: Cocișchi Victor, Vasile Ștefan, Maior Gh., Pâslaru Matei, Al. Constantinescu, Rădulescu Dimitrie, C. Dincescu, Nicolae Cosma, Marius Constantinescu, Coman Constantin, Petru Șerpe, P. C. Arhim. Melhisedec, Secretarul I. P. S. Patriarh Nicodim, Pr. Gh. Vîntilescu, Directorul Sf. Sinod, Pr. D. Fecioru, Pr. Dr. Nazarie Vasile, Consilier Patriarhal Manea-Băleni, P. C. Diacon Ionescu, Secr. General al Sf. Arhiepiscopii, Pr. Gh. Soare, Revizor Eparhial, Consilier Juridic Gh. Nazarie, Grigore Șpiru, Consilier de Presă, Protojerei: Pr. Alexandru Ionescu, Traian Costea și Dumitru Posmoșeanu și întreg personalul deservent al Catedralei în frunte cu P. C., Arhim. Gher-

vasie Crețu și întregul personal al Cancelariilor Sf. Patriarhii, Sf. Sinod, Sf. Arhiepiscopii, Institutul Biblic și numercase alte personalități din lumea bisericească și laică.

Din Catedrală întreaga asistență în frunte cu P. S. Arhiereu Atanasie și P. S. Policarp Morușca Episcopul Românilor din America, au mers la Palatul Patriarhal unde au prezentat felicitări I. P. S. Patriarh Nicodim.

Urările P. S. Arhiereu Atanasie.

P. S. Arhiereu Atanasie, Locotenent de Episcop la Episcopia Râmnicul Noulu, Severin, a rostit o însuflețită cuvântare subliniind prodigioasa activitate a I. P. S. Patriarh Nicodim din cei 6 ani de când se află în fruntea bisericii ortodoxe.

«Noi cei din jurul I. P. S. Voastre am cunoscut puterea de muncă, ne-am adăpat din înțelepciunea I. P. S. Voastre și ne-am străduit să fim cât mai sârguincioși, în lucrul nostru pentru a fi în pas cu osârdia Conducătorului nostru care și noaptea lucrează pentru înfăptuirea unei opere pentru biserică și țară.

Opera și înfăptuirile I. P. S. Voastre pe toate tărâmurile sunt documente a căror valoare impresionantă vor trece în istorie.

Noi înălțăm rugi că ne-a învrednicit Dumnezeu cu o conducere atât de înțeleaptă în aceste vremuri grele prin care trece neamul nostru și omenirea întreagă».

Amintind de legătura cu biserică rusă, P. S. Arhiereu Atanasie, remarcă faptul înbucurător că I. P. S. Patriarh Nicodim depune multă stăruință pentruca această legătură să fie cât mai durabilă și pătrunsă de spiritul sincerității și al duhovniciei creștine.

«Știu că I. P. S. Voastră ați dorit ca această zi să treacă ca o zi obișnuită și de aceea vă rugăm să ne iertați că v'am stricat liniștea atât de trebuitoare lucrului înțelept al I. P. S. Voastre, dar această smerită și modestă solemnitate este expresia dragostei celei mai calde pe care v'o purtăm și o manifestăm astăzi cu tot entuziasmul sincerității noastre».

«Vom cere în rugile noastre către Dumnezeu ca pe lângă sănătate trainică și pace odihnitoare să vă îplinească vârsta de 100 de ani, fiindcă în pacea și în liniștea I. P. S. Voastre stă pacea și trăinicia Bisericii noastre», — a încheiat cuvântarea sa însuflețită P. S. Arhiereu Atanasie.

Cuvântarea I. P. S. Patriarh Nicodim.

A luat cuvântul apoi I. P. S. Patriarh Nicodim, care a mulțumit asistenței pentru caldele felicitări adresate, declarând:

«Eu când am venit aici la Patriarhat, am venit contra voinei mele. Pricina era că am fost legat de Moldova, de Neamț și de Iași Moldovei.

După scurt timp dela venirea mea aici, am făcut o scrisoare Regelui, în care ceream să se cheme la Locotenența Patriarhală un Mitropolit din cei mai tineri, că unui moșneag bătrân, cum eram încă atunci, îmi ajungea să păstoresc acolo la Iași, în mijlocul moldovenilor mei și a cărților mele dragi.

Și regele, căruia îi adresasem acea scrisoare, mi-a răspuns că însărcinarea aceasta nu vine dela Majestatea Sa ci dela Lege și deacurmezișul legilor nu se poate așeza nimeni.

Pe urmă a mai trecut o cale bună și a venit epoca alegerilor.

Și am fost sorocit atunci să fiu ales Patriarh.

Am rugat pe toți și nimeni nu mi-a ascultat dorința de a rămâne în liniștea mea, acolo la Iași.

Eu eram sorocit pentru liniștea chiliuței dela Mănăstirea Neamț și pentru cărțile mele, lucrând ziua și noaptea și apoi lucru osteneții mele mergea la tipografie alătura și asta îmi plăcea mie. Lucrul dela Mitropolia Moldovei iarăși mi-a plăcut mult».

Și I. P. S. Patriarh Nicodim amintește un amănunt dela alegerea ca Mitropolit al Moldovei.

«Când am fost ales atunci la Iași, râvneau mulți scaunul Mitropolitan, cinstit de Mitropoliții de bună aducere aminte: Iosif și Veniamin. Dar Congresul și poporul moldovean m'au smuls dela Mănăstirea Neamț și într'un consens general m'au ales Mitropolit la Iași.

După alegere, am rostit un cuvânt de mulțumire pentru cei care m'au învrednicit cu această sarcină, spunând printre altele:

Când mă gândesc că mă trimiteți acolo la Moldova să ocup scaunul unde au păstorit Veniamin și Iosif, — străluciți Ierarhi ai Bisericii — smerenia mea se simte mic și nevrednic și atunci care poate să fie răspunsul la chemarea D-voastră decât un caegoric *nu!*

Dar, dacă privesc lucrurile prin altă latură, trebuie să iau aminte că votul D-voastră de astăzi este o mare cinstire ce mi

se face prin încrederea ce-mi acordați, și atunci e firesc să iau bine seama cum răspund, ca răspunsul meu să fie cuviincios.

Dacă mă gândesc apoi că sunt călugăr și că una din făgăduințele ce cu jurământ prin Evanghelie în fața Altarului am făcut, — este ascultarea necondiționată, — apoi aceasta iarăși mă face să fiu cu băgare de seamă la răspunsul ce-l dau ca nu cumva prin el să-mi calc jurământul.

Dacă mă strămut după aceea cu gândul la Iași și dacă mi-aduc aminte de cei 22 ani de ucenicie și primă slujire Biserici, acolo în casa și sub poava bunului meu părinte suflesc Iosif II cel sfânt, care m'a pregătit tocmai ca să slujesc Biserica, atunci, e firesc să-mi zic: nu cumva mă cheamă el acolo la Moldova?

Toate acestea mă fac să mă plec cu smerenie, să trec peste părerile mele despre mine însumi, și să răspund, cum cere buna cuviință: iată mă supun chemării voastre și mă duc acolo unde mă trimiteti.

«Vreau să arăt prin aceasta că nici odată nu am râvnit situații în Biserică și dacă am acceptat anumite dintre ele, am făcut lucrul acesta numai cu gândul și cu convingerea hotărâtă că slujesc Biserica și numai Biserica».

Vorbind despre toleranța armatei roșii și despre bunăvoința manifestată de către trupele sovietice față de poporul român, I. P. S. Patriarh Nicodim a declarat că la început ne așteptam ca purtarea acestor trupe să fie dură, aspră deoarece noi eram în războiu cu marii noștri vecini din răsărit, *contra voinții noastre*.

Și acești vecini erau supărați pe noi și ne așteptam să se războvească. Dar lucrul acesta nu s'a produs. Trupele biruitoare au sfărâmat pe nemți și i-a împins fulgerător până în Ungaria, iar noi am rămas netulburați în urmă, *Dumnezeu parcă a vrut să lovească pe acei care ne-au furat Ardealul scump*.

«Vecinii noștri dela Răsărit au toată bunăvoința față de noi, fiindcă văd că noi suntem oameni de înțelegere, care ne vedem de treburile noastre și se vor convinge toți că românii doresc să trăiască în armonie cu vecinii. Așa se cade ca între vecini să fie totdeauna bună înțelegere și armonie.

Dumnezeu să ne ajute să trăim vremuri de liniște, de pace și de belșug, într'o Românie liberă și independentă», a încheiat cuvântarea sa I. P. S. Patriarh Nicodim.

GRIGORE SPIRU

P. S. Nicodim, Stareț al Sf. Mânăstiri Neamțu (1924=1935)

Sf. Mânăstire Neamțu, tezaurul Moldovei, are în în-cintă 2 biserici: prima, cea mai mare și mai veche, ctitorie voevodală, are hramul «Îndălțării Domnului», iar a doua are hramul «Sf. Gheorghe».

De jur împrejur mai are și alte sfinte locașuri de închinare, fie în schiturile ce-i formează o ghirlandă scumpă, fie în Seminar, sau în Azilul de bătrâni, fie în cimitir, sau în paraclise.

Treceau anji și clădirile viețuitorilor Sf. M-tiri Neamțu se dărăpănau din ce în ce mai mult. Dar jalea cea mai mare o provocau sfintele locașuri, pentru a căror reparații trebuiau fonduri nu glumă.

O ieșire trebuia găsită. Starețul Mânăstirii tot ceruse aprobarea Mitropolitului să dea în judecată Statul, pentru restituirea Vetrei Mânăstirii în întindere de 14.000 Ha., pe care legea i-o lăsase din cele 94 de moșii secularizate la 1864. Dar Mitropolitul l-a amânat 7 ani; așa erau vremurile, socotea Mitropolitul că o mânăstire nu poate da în judecată Statul! Actul de curaj al starețului îl socotea prea îndrăsneț, deși acesta studiasse documentele și știa că procesul va fi câștigat, fiindcă cerea un lucru prea drept și apoi starețul nu era oricine.

Văzând că totul se dărâmă sub ochii săi, întrunește soborul viețuitorilor Mânăstirei și le ține un scurt logos, cam de conținutul următor: Orice vădană își îngrijește casa cum se pricepe ea singură, când nimeni n'o ajută. Unde ar mai locui, dacă i-ar ajunge casa o paragină. Dar noi atâția văduvoi n'am putea face nimic? Iată ce am socotit de bine: Am deschis o listă la casieria Mânăstirii pentru reparația bisericii «Sf. Gheorghe», care nu mai poate aștepta mai mult în starea în care se găsește. Eu m'am înscris cu 20.000 lei și fiecare să se înscrie cu cât poate.

Rezultatul acestui apel atât de simplu și convingător, prin asemănarea dată de ce e capabilă să facă o vădană și cu exemplul de contribuție dat de cel ce făcea propunerea, a fost surprinzător! S'a subscris în total suma de lei 140.000.

Starețul a chemat imediat un meșter, care făcând devizul a găsit că suma colectată ajunge abia pentru reparația exterioară a bisericii Sf. Gheorghe și anume: pereții, soclul și tro-

tuarul de jur împrejur. Neputându-se face și acoperișul, starețul nu putea fi mulțumit să repare sf. locaș fără să-i înoiască tocmai acoperișul. Cunoștea între viețuitorii Sf. M-tri un ieromonah pustnic, adus de către Mitropolit în Mănăstire dela un schit, fiindcă făcuse acolo propagandă printre închinători pentru stilism. Știindu-l dornic de a se întoarce la schit, starețul îi spune: Ia ascultă părinte Iosife, ai văzut că soborul a strâns o sumă frumoasă, pentru reparația bisericii Sf. Gheorghe; însă nu ajunge și pentru acoperiș. Te știu că tânjești să mergi înapoi la schit. Dacă ai ceva economii, fă această jertfă pentru Sf. Gheorghe și el te va ajuta să-ți împlinești dorința.

Ieromonahul Iosif dorind să aibă o promisiune precisă, din partea starețului în acest sens, a lăsat să se înțeleagă că-i va da și lui o sumă.

Răspunsul însă n'a întârziat și i s'a dat prompt: Părinte Iosife, un milion de ai pune ici jos, nu m'aș atinge de el, fiindcă nu-ți pot garanta mergerea la schit. Pune-te însă bine cu Sf. Gheorghe, el are și cal și te va duce repede!

Ieromonahului i-a plăcut răspunsul și a promis fără multă gândire zicând: Dau 20.000 lei pentru acoperiș.

Starețul mai știa un slujitor la Mitropolie, un arhimandrit cu metania la Mănăstirea Neamțu, care fusese preot în America. Întâlnindu-l îi vorbește și lui deschis de toate cele plănuite, pentru reparația bisericii Sf. Gheorghe, cum nu se ajung banii pentru acoperiș și-i propune ca din economiile sale să împrumute Mănăstirea cu suma trebuincioasă. Și aci sămânța a căzut pe pământ bun, căci nu după mult timp cel rugat vine cu 25.000 lei într'o mână și cu 5.000 în cealaltă și spune: Aceștia mulți sunt darul meu pentru Sf. Gheorghe, iar ceștia-lalți mi-am oprit pentru nevoile mele!

Starețul mai cunoștea un ieromonah bun, care a fost cerut să servească într'o parohie fără preot de mîr și când a venit pela Mănăstire i-a vorbit și lui de cele întâmplăte și el cu bucurie a dat din economiile lui 5.000 lei. În felul acesta s'au adunat alți 50.000 lei, atât cât trebuia pentru acoperișul bisericii Sf. Gheorghe și lucrul s'a început și toți frații se bucurau de frumusețea darului lor.

De acum la rînd, pentru reparație, venea măreața clopotniță, care părea că muștră pe toți, atât la intrarea în incinta Mănăstirii, cât și la ieșire.

Părintele Iosif, ieromonahul care nu-și văzuse vîsul cu ochii de a merge la schit, nu înceta să întrebe cu privirea pe

stareț, ori de câte ori se întâlneau pe cărările Mănăstirii. Starețul ca să-i dea un răspuns îi spune într-o zi: Sf. Gheorghe desigur știe mai multe decât mine; el poate găsește cu cale să-i mai dai semne de pocăință, ca să te ducă la schit! Calendar îți trebuia? Acolo alta era chemarea pustnicului! Nu e așa? — Așa este, — fu răspunsul celui ce se lecuise de stilism!

Și din această convorbire, a rezultat o nouă danie de 20.000 lei din partea părintelui Iosif, pentru reparația clopotniței, la care contribuind iarăși toți călugării, mândri de ceea ce se realizase cu biserica Sf. Gheorghe, s'au adunat 45.000 lei.

Chemat meșterul pentru a face și aci devizul, acesta a constatat că acoperișul este bun, fiind din tablă galvanizată, care avea nevoie să fie numai vopsită și schimbate câteva foi. Lucrarea s'a făcut frumoasă, iar din contribuție a rămas 20.000 lei, cu care s'a luat hotărîrea să se înceapă înoirea acoperișului incintei Mănăstirii, de o lungime de peste 200 metri. Cu acești bani însă s'ar fi acoperit numai o mică porțiune și deaceea starețul a convocat din nou soborul, făcând iarăși apel la contribuție. De astă dată însă răspunsul nu corespundea în totul apelului făcut, fiindcă s'a propus de sobor ca cei care pot să mai dea ceva, să dea ca împrumut, iar Mănăstirea să le restituie suma, când îi va rămâne disponibil, pentru asemenea plăți.

Starețul însă le spune, că nu-și poate lua această răspundere, fiindcă se poate întâmpla să nu rămână în acest post până la achitarea tuturor datorțiilor, iar noul stareț să nu respecte aceste obligații și de aci vor fi nemulțumiri. Deaceea din nou face apel ca fiecare să dea cât poate.

Atunci s'a ridicat cel care fusese în America, care întâmplător lua parte la consfătuire și spuse: Dacă Mănăstirea comandă un vagon de tablă, eu plătesc jumătate!

Soborul este întrebat de stareț ce are de zis. Răspunsul îl dă un prostănac dela capătul sălii: 'om da! — Zici tu c'om da? — îl întrebă starețul. El își repetă cuvintele, iar starețul îi răspunde: Dacă zici tu, așa să fie! — Și rezultatul a fost că s'a comandat un vagon de tablă. Lucrul s'a început, dar tabla n'a ajuns. Și scena s'a repetat din nou la adunarea soborului: Părintele dăruitor cu jumătatea de vagon a repetat din nou cuvintele suse la cealaltă întrunire: Dacă Mănăstirea comandă un vagon de tablă eu plătesc o jumătate! Starețul de bucurie că lucrul început nu va rămâne neterminat, spune soborului: De acum aista chiar vrea să ne batjocorească pe toți! El singur dă în total un vagon de tablă și noi toți să rămânem mai

pe jos?! Și s'a comandat din nou un vagon de tablă și lucrul s'a desăvârșit, mai rămânând în magazie din tabla ultimului vagon.

Părintele Iosif, pustnicul dela schit, nu se dădu bătut. Aflând de înoirile ce se făceau în Mânăstire, vine la stareț și-i spune: La schit eu las pe ucenicii mei și doresc să-mi aprobați să viu în Mânăstire, să slujesc la biserica din cimitir, cu hramul «Sf. Ioan Bogoslovul». Spunând acestea promite să nu ceară nici o plată, nici chiar prescure, vin și untdelemn. Starețul îi dă voie, însă cele necesare cultului hotărăște să nu fie tot în sarcina lui, ci să le suporte Mânăstirea.

Viețuitorii Mânăstirii se mirau de venirea pustnicului în Mânăstire! Starețul însă cunoștea pricina: Daniile părintelui Iosif la Mânăstire, deveniseră publice și un țigan, crezându-l cu bani, tot îi aținea calea la schit. Părintele Iosif nu se temea că o să-și ia economiile, că doar nu le purta cu sine, dar se temea să nu se aleagă cu o bătae pe de pomană, și ca să evite pericolul s'a dat la oparte din calea țiganului.

Nu s'a scurs multă vreme de slujbă la noul post și părintele Iosif vine la stareț cu propunerea de a înveli biserica Bogoslovului, cu tablă din cea mai bună, cumpărată din economiile sale. Aprobarea s'a dat cu bucurie și lucrul s'a săvârșit cu cea mai bună tablă.

Și iarăși după oarecare timp vine părintele Iosif la stareț și-i spune: Biserica Sf. Ioan Bogoslovul a fost învelită, dar socotesc că mă va mustra Sf. Ioan dela Suceava că nu m'am gândit și la biserica închinată lui!

Biserica cu hramul Sf. Ioan dela Suceava se găsește în mijlocul Bolniței (Azilul de bătrâni), cuprinsă în corpul clădirii. Starețul s'a bucurat din nou și s'a început învelirea sf. locaș, cu acelaș fel de tablă, de cea mai bună calitate. Călugării bătrâni, viețuitori în Bolniță, au cerut părintelui Iosif să învelească și coridoarele din jurul sf. locaș. Implinindu-le voia însă nu s'a ajuns tabla să termine tocmai turla bisericii și pentru aceasta starețul a dat foile trebuitoare din tabla ce mai rămăsese în magazie dela vechile lucrări.

Starețul fiind chemat de Mitropolit să serbeze împreună Sf. Paști a plecat la Iași. În lipsă părintele Iosif se îmbolnăvește foarte greu și toți frații întru călugărie îl vizitează, între alții și un călugăr care avea un tic: de câte ori începea să vorbească repeta cuvintele: Măicuța Domnului, Măicuța Domnului! La vizită dând curs ticului său, îi spune părintele Iosif că și schi-

tu Vovidenja are biserica de învelit și e închinată Măicuții Domnului. Nu i-a vorbit de moarte, ci de o nouă lucrare! Părintele Iosif n'a murit, ci s'a făcut bine.

Intorcându-se starețul în Mănăstire îl chiamă pe părintele Iosif și-l întreabă de boala despre care auzise dela ceilalți. Părintele spunându-i că s'a făcut bine adaugă că i s'a dat cu această ocazie un canon și anume să învelească și biserica schitului Vovidenia! Așa a aflat starețul povestea cu vizitarea bolnavului de călugărul cunoscut pentru ticul lui! A răs starețul și l-a întrebat pe părintele Iosif, dacă va putea face acea lucrare, fiindcă biserica are cinci turla. A promis și cu ajutorul Maicii Domnului a dus făgăduința la bun sfârșit.

De atunci toate acoperișurile sf. locașuri din Mănăstirea Neamțu, strălucesc în soare, bucurând atât ochii viețuitorilor din Mănăstire, cât și ai închinătorilor.

Starețul a dovedit atâta tact în salvarea dela ruină a Mănăstirii, încât vor vorbi cronicarij viitorului de aplicarea și aci a dictonului românesc: «Omul sfințește locul»!

Pr. AL. N. CONSTANTINESCU
Bis. Sf. Ilie-Rahova

Cuvinte pentru

postul creștinesc

Pentru practicarea posturilor Sfânta Scriptură ne pune la îndemână temeieri multe și exemple foarte grăitoare. Cu mult înaintea creștinismului poporul evreu postea pentru felurite rațiuni, dar mai ales la vreme de mari nenorociri naționale, postea pentru a căpăta împlânzirea lui Dumnezeu. Așa, când țara a fost năpădită de lăcuste proorocul Ioil — 2, 12 — a grăit: «Chiar acum, zice Domnul, întoarceți-vă la Mine cu toată inima, cu post, cu plânsete și cu bocet». Era deci vie conștiința că mânia Sa Domnul o deslânțuia ca pedeapsă aspră pentru îndepărtarea poporului dela căile drepte, iar postul era prinosul norodului recules și pocăit.

În legea nouă, cea adusă pe pământ de Mântuitorul, postul este prescriș și exemplificat cum nu se poate mai deslușit. Înainte de a începe mântuitoria Sa predicare. Domnul «Iisus Hris-

tos a fost dus de Duhul în pustie ca să se ispitească de diavolul. Și după ce a postit patru zeci de zile și patruzeci de nopți, la urmă a flămânzit. (Matei 4, 1—2). De asemenea sf. evanghelist Luca (Fapte 13, 3), ne istorisește cum înaintea începerii sfintei lor misiuni, apostolii posteau.

Biserica noastră, cea în veci condusă de însuș Intemeietorul ei, Iisus Hristos, înaintea marilor ei sărbătoriri a rânduit posturi, pe cari dreptcredincioșii sunt îndatorați să le păzească cu sfințenie. Înaintea praznicilor Nașterii și Invierii Domnului, înaintea pomenirii morții marilor apostoli Petru și Pavel, precum și două săptămâni înainte de Sfântă Măria Mare popoarele pravoslavnice țin posturi pentru îmbunătățirea sufletească a celor ce cu gând pios se nevoiesc să facă voia Domnului.

De omul care postește, vrășmașul diavol fugе mai vârtos ca de tămăe. Întru acest înțeles Mântuitorul spune că din bolnavii chinuiți de «ducă-se pe pustii» draci nu pot fi scoși decât cu post și rugăciune. (Matei 17, 21).

Drept aceea, cetitorule cinstit, ia seama și în cuget curat cercetează-ți sufletul și ai să dovedești că mult este el încărcat de zgura păcatului. Iar tu, ca unul ce trebuie să fii îngrijorat de locul unde îți vei petrece veșnicia, e bine să afli astăzi că hotărul îndreptării este marcat de ceasul în care te-ai hotărît să postești post de pocăință. Ci postul cel adevărat atunci este când omul se hotărăște nesilit să-și înfrâneze pornirile rele ale ființei sale, ascultând numai de cugetul cel bun și de învățătura sfântă a pravilei bisericesti. Cumpătat în toate, postitorul evlavios, discret și smerit fugе de îmbuibarea trupului cu mâncări grase și băuturi ametoare; el nu judecă și nu osândește pe cel ce nu postește, nu clevește, nici nu pizmuește, ci el un lucru știe: în smerenie și renunțare să-și îndestuleze vieța împlinind cu voie bună poruncile lui Dumnezeu.

Intreg și ispășitor este postul când el este însoțit de sfânta rugăciune. Pentru un astfel de merit sfânta evanghelie (Luca 2,37) în veci face amintire despre frumoasa nevoiță a proorocei Ana «o văduvă ca de optzecișipatru de ani, care nu se depărta de biserică ziua și noaptea, slujind lui Dumnezeu, cu post și cu rugăciuni». Și părinții noștri, cei adormiți în dreapta credință, la vreme de post ne îndemnau la rugăciune, pretinzând ei să audă cum bat genunchile noastre podeaua la facerea mătănilor.

Dar desăvârșirea postului împlinește milostenia. Ci acum aceste trei fac cununa postului: Infrânarea, rugăciunea și mila de săraci.

Deosebit de darurile duhovnicești, creștinul care se trudește cu postire cuviincioasă încă și binefaceri pentru viața pământească dobândește: spălat de necurățiile îmbuibării trupul este mai sănătos. Cu mai multă voie bună muncește creștinul care prin post se știe ocrotit de mila și grija lui Dumnezeu. Nevoile vieții mai ușor vor fi biruite de celce prin postire cuvioasă. a biruit pe însuș vicleanul diavol, celce în tot ceasul la păcat îndeamnă. Cinstitul postitor în vremea postului său își cumpănește mai cu judecată dreaptă felul faptelor sale, la care cu dor de îndreptare va cugeta omul ziua și noaptea.

Cutremurat de grija mântuirii, la capătul postulu creștinul își primește cununa la scaunul duhovniciei. Aci, el, în deplină cunoștință a lucrului își mărturisește păcatele, pe cari Bunul Dumnezeu i le iartă, prin legiuitul duhovnic, cel din cinul cărora Domnul Iisus le-a zis: «Luați duh sfânt, cărora veți ierta păcatele iertate vor fi și cărora le veți ținea, ținute vor fi. (Ioan 20, 22—23).

Preotul G. DICULESCU
Bis. Popa Nan, București

Puterea sfintei Cruci

Era ora 10 noaptea, când deodată sunt trezit de câteva ciocănituri repezi în ușe. Nici nu apuc a deschide ușa, când zării pe Lelea Ruxandra care-mi zise: Taică Părinte, te rog fi bun și vino la noi acasă, să ne faci o sfeștanie, că Gheorghe nu știu ce are, țipă într'una, zice că vede pe dracu și că vrea să-l omoare, dă din mâni și aruncă în noi cu toate lucrurile de prin casă, nefiind chip să-l potolim.

Cei din casă mă îndemnau să nu mă duc, că ar fi mai bine să fac sfeștania a doua zi de dimineață, că e întunerec și Gheorghe stă tocmai în capu dealului și nu care cumva să mi se întâmple ceva. Eu însă am pregătit toate pentru sfeștanie, iar înainte de a pleca le-am zis: să nu vă fie teamă că doar am sfânta Cruce cu mine și spre ajutor mi-a fost în tot timpul și în tot locul.

Am plecat și după puțin timp, am ajuns cu ajutorul Domnului, la casa lui Gheorghe. Acolo erau pe lângă părinții lui și

alți mulți vecini curioși, cari au venit să vadă ce se va întâmpla cu Gheorghe, care era muncit de duhurile necurate.

Când m'a văzut Gheorghe intrând în casă, s'a uitat lung către mine și a grăit: sărut mâmile taică părinte. Văzând că mă recunoaște, i-am răspuns: să trăești, dragă Gheorghită, iată că am venit să-ți fac o sfântă sfeștanie așa precum ai dorit și tu.

Am început apoi slujba sfințirii apei celei mici, care în popor se numește sfeștanie, cu toată nădejdea că Bunul Dumnezeu ne va asculta rugăciunile și îl va izbăvi pe Gheorghe de cel rău. El ședea în genunchi, sub epitrahil și se ruga din toată inima și cu tot sufletul său, ca să piară duhul cel rău din casa și inima sa, iară ceilalți, deasemeni în genunchi, ascultau cu toată luarea aminte sfânta slujbă.

În clipa când trebuia rostită rugăciunea chemărei Sfântului Duh, pentru a sfinți apa, am așezat vasul cu apă pe capul lui Gheorghe, iară cu mâna dreaptă ținută în sus, am început a rosti rugăciunea: «Și acum, trimite Doamne darul Prea Sfântului și de viață făcătorului Tău Duh,... când, deodată Gheorghe începu a răzni: dați-l afară, dați-l afară, vrea să mă omoare, vine la noi, nu-l lăsați,... iar mâmile sale se încleștaseră puternic de gleznele mele. Eu simțeam că nu mai pot mișca, mâna dreaptă nu o mai puteam clinti din loc, gura îmi amuțise, iar cei dimprejur îngroziți de această privesște, au fugit afară și priveau dela distanță.

Mi-am adus atunci aminte că la pieptul meu am o sfântă Cruce, pe care vroiam să o dăruiesc lui Gheorghe spre a fi păzit de duhurile cele necurate. M'am forțat să ajung cu mâna la piept spre a o pipăi, iar când am ajuns să pun mâna pe Sf. Cruce, am strâns-o în mână și am rostit mai departe rugăciunea: «...care sfințește toate, și sfințește apa aceasta».

Am simțit că m'am ușurat și că mi-a venit firea la loc, iar de sub epitrahil Gheorghe grăia într'una: ne-a scuiptat pe amândoi și cu coada între picioare a plecat.

Slujba am terminat-o cu mulțămire către Bunul Dumnezeu, că ne-a ajutat să izgonim diavolul din mijlocul nostru, după care am luat Sfânta Cruce, i-am întins-o lui Gheorghe și i-am zis: poartă toată viața ta această sfântă Cruce pe pieptul și în sufletul tău și dracii nu se vor mai atinge de tine.

Iubiții mei, această întâmplare s'a petrecut acum zece ani într'o comună de prin părțile Dobrogei, iar dacă eu am scris-o, nu am făcut decât ca să vă arăt că puterea Sfintei Cruci este

atât de mare, că fug diavoli de dânsa oriunde ar afla-o, și am mai scris-o iarăși, ca să vă arăt că astăzi mulți dintre creștinii noștri au scos-o din sufletul lor, și diavolul sălășluiește în voie în ei, făcându-i să săvârșască felurite fapte rele ce ne înspăimântă, auzindu-le.

Oriunde intră diavolul, pustiește, el nu are nici o milă, iar de te va afla nepregătit de luptă, îndată te pogoară în negura păcatelor, adică în împărăția lui.

Așa dară, iubiții mei, pregătiți-vă de războiul împotriva diavolului care ne duce spre peire, fiți ostași a lui Hristos și înfigeți Sfânta Cruce în sufletele voastre, înarmați-vă cu armele cele neînvînse, adică postul și rugăciunea și atunci diavolul se va îngrozi de tăria armelor voastre și va fugi. Atunci și numai atunci veți rămâne ostași nebiruiți alături de Hristos și veți dobândi Impărăția Cerurilor!

Pr. C. C. MATEI

Parohia Apărătorii Patriei II, București

Să căutăm carte duhovnicească!

Atâtea silințe s'au cheltuit și se cheltuiesc la noi pentru a-l face pe sătean să cetească! E la mintea omului că țara nu se va bucura de o adevărată înflorire, câtă vreme săteanul va rămânea un înapoiat. Dacă el nu-și va îmbogăți mintea și nu-și va mai îmboldi inima prin simțiri înălțătoare, vom avea într'însul tot pe omul vechi, care nu poate răzbi mai departe peste ce era el acum sute și sute de ani.

Dar cum să-l faci pe sătean să cetească? Inima lui nu e câștigată pentru cetire literară, pentru Ion Creangă, pentru Petru Ispirescu sau alți scriitori de acest soi. Ori cât s'au încercat multe în această privință, ci ne a văzut vreodată sătean cetind cărți de literatură?

Eu, deși sunt cu ochii roată spre omul de rând care cetește, totuși n'am putut face această descoperire. Imi pare o privilegiu vrednică de toată luarea-aminte a vedea pe omul din popor cu cartea în mână. De aceea n'ci odată nu trec nepăsător pe lângă el, ci mă opresc să-l văd ce cetește și să schimb două vorbe cu el.

Dar întrebarea este: Oare găsesc de alde ăștia?

Da, îi gădesc, uneori tocmai în mijlocul forfotelii de lume în piața Halei Ghica, pe o margine de trotuar sau rezemați de câte un zid. Dela început însă știu ce cărți am să gădesc în mâna lor. Niciodată nu gădesc cartea literară, ci totdeauna *numai cartea duhovnicească*. Oamenii, dacă cetesc, totdeauna pun mâna numai pe scrisul creștinesc. De aceia gădesc în mâna lor fie Sf. Scriptură, fie *Urmarea lui Hristos*, fie alte scrieri de cuprins duhovnicesc, care se gădesc la felurite tarabe din hală.

Iată, pentru acestea sufletul omului din popor e gata totdeauna. Ba nu odată se întâmplă că el însuși vine după tine și te întreabă unde să găsească cutare scriere. Astfel, pe ziua de ieri, un locuitor din Oltenița m'a întrebat că unde să găsească predicile mele pentru popor, că el a cumpărat de curând edițiunea nouă, dar că ar dori s'o aibă și pe cea veche.

În această privință, oamenii te umplu de mirare. În adevăr, cât sunt ei de străini de treburile cărții, dar totuși urmăresc scrisul creștinesc. Astfel sunt mulți anj de când săteni din obștea creștinească Oastea Domnului mă întrebau la Galați, unde veniseră la adunarea obștii, când mai scot vreo nouă tipărire din pomenitele predici. Va să zică urmăreau soarta cărții. Cele vechi nu se mai găseau și doreau să aibă carte nouă.

Săteni care să urmărească tipăritul cărților! Asta parcă nici nu e de gândit. Și totuși noi, care lucrăm cu scrisul creștinesc, suntem întâmpinați de asemenea prilejuri peste măsură de plăcute.

De aceia ele și trebuiesc povestite, fiindcă ne dau dezlegarea la întrebarea pe care am pus-o la începutul acestor rânduri.

Da, pe săteni îi poți dobândi pentru a închina din timpul lor și pentru cetit, dar numai prin cartea creștinească. Deși aceasta este calea prin care putem dobândi inima către sfera mai înaltă a cetitului. Incolo, dacă el n'are interesul literar, degeaba ne mai ostenim cu scrisul de acest soi pe lângă el.

În de obște putem băga de seamă cum, pe calea propagandelor creștinești, ființa Românilor nostru se deschide ca un boboc la soare. Așa e cu săteni din Oastea Domnului. Este o fericire viața aceasta de obște duhovnicească a lor și merită să fie urmărită și cunoscută mai de aproape. Prin ea găsim deadreptul dezlegarea vie spre cele ce am întrebat mai sus.

Și durează starea aceasta de ani de zile, pe tot întinsul țării, și nu slăbește. Să știți că oriunde dați de săteni din Oastea Domnului, găsești cel mai bun ogor pentru gustarea vieții duhov-

nițești. Ei arată atâta dor de a gusta graiurile duhovnițești, încât totdeauna găsești la ei cea mai bună primire prin acestea.

Acum doi ani m'au dus treburile prin satul Potlogi din Dâmbovița. Era o zi de Duminiică și am aflat că oamenii aveau adunare a Oștii Domnului în după amezaza acelei zile. Ca celce totdeauna m'am dus la astfel de adunări, m'am dus la ei, i-am găsit și le-am vorbit creștinește.

O! cu cât drag te ascultă ei totdeauna în asemenea împrejurări! Dar dovada am avut-o vreme după vreme în zilele următoare. Mă tot trezeam cu scrisori dela unul sau altul din săteni, care aveau a-și mărturisii stările lor sufletești. Ba unii au venit și la mine acasă.

Așa sunt oamenii aceștia. Prin propoveduirea creștinească, a intrat între ei un duh nou și le place atât de mult să stea de vorbă despre treburile credinței.

Scriu aceste rânduri după ce am găsit una din scrisorile de atunci, cu data de 7 Septembrie 1943. Săteanul Dumitru Dobrescu îmi scria cu totul însufletit pentru treburile creștinești. Imi dădea dovada cât de mult pătrunsese în ițele propoveduirii și mă poftea la adunarea Oștii Domnului care trebuia să se ție la 12 Septembrie din acel an.

Cum să nu te fericești cu ce vedeai că Oastea Domnului a fost în stare să facă din acei oameni? Erau ca alte făpturi decât omul obișnuit. Erau înălțați sufletește la mai mult decât credeai să-ți dobândești prin cetirea câtorva cărți.

Dar văzându-i, înțelegeai prea bine că aceasta e calea de a prinde pe sătean. Calea creștinească e singura prin care dobândești sufletul lui. De aceea pe asta s'o căutăm și noi, fiindcă vom avea dezlegarea mult dorită a înfăptuirii mărețe de a-l vedea pe omul din popor cetind.

Arhim. SCRIBAN

ADUNAREA EPARHIALĂ A SFINTEI ARHIEPISCOPII A BUCUREȘTILOR

Joi 7 Iunie a. c., a avut loc Adunarea Eparhială a Arhiepiscopiei Bucureștilor.

De dimineață, la ora 9 s'a oficiat slujba Te-Deumului în Catedrala Sf. Patriarhii de către soborul preoților Catedralei, în frunte cu Prea Sfințitul Arhiepiscop Veniamin-Sinaitul, în prezența membrilor Adunării Eparhiale, a P. P. C. C. Consilieri Referenți și a multor credincioși.

După slujbă au urmat debaterile Ședinței Adunării Eparhiale, în sala Palatului Patriarhal, sub președinția I. P. S. Patriarh Nicodim, la care au asistat: P. C. Preot C. Burducea, Ministrul Cultelor, P. S. Iosif al Argeșului, P. S. Episcop Policarp al Românilor din America, P. S. Arhiepiscop Veniamin-Sinaitul, P. C. Arhid. Nicolaescu, Secretar General la Ministerul Cultelor, D-nii Ion Mihalache, Prof. D. R. Ioanițescu, C. Dumitriu, Mihail Berceanu, foști miniștri, P. C. Pr. Gh. Vintilescu, Directorul Sf. Sinod, P. C. Arhim. Melhisedec, Secretarul I. P.-S. Patriarh Nicodim, preoții consilieri: Vasile Ștefan, Alecu Constantinescu, Cocinschi, Maior; Gh. Soare, Revizor Eparhial; Protoiereii: Alexandru Ionescu, Traian Costea și D. Posmoșeanu, D-l T. Manea-Băleni, consilier controlor, Dr. V. Nazarie, etc.

Ședința a fost deschisă de către I. P. S. Patriarh Nicodim, care a rostit următoarea cuvântare:

„Să mulțumim Atotputernicului că după atâtea zile grele ne-a învrednicit să ne vedem din nou împreună la lucru pentru binele Bisericii. Din toată inima vă zic „Hristos a înviat”, și „bine ați venit”.

Apoi, I. P. S. Patriarh Nicodim a făcut unele comunicări Adunării Eparhiale, în legătură cu Biserica Ortodoxă Rusă și alte probleme ce preocupă Biserica noastră.

„De anul trecut de când ne-am întâlnit — declară I. P. S. Patriarh, — s'au petrecut multe lucruri noi. Nu de mult s'a ales un nou Patriarh al Moscovei, alegeți și instalare la care nu m'am putut duce, dar am trimis o delegație compusă din P. S. Iosif Episcop al Argeșului, P. C. Pr. C. Burducea, actualul Ministru al Cultelor și P. C. Preot Petrescu-Visarion. Delegația a mers la Moscova prin mijlocirea Guvernului Sovietic și a fost frumos primită acolo, asistând la instalarea Prea Fericitului Patriarh Alexei al Rusiei. La câteva timp după acela a venit o delegație din partea I. P. S. Patriarh al Moscovei, în frunte cu Arhiepiscopul Odesei,

care a întors vizita delegației noastre și de aici a plecat la Belgrad. La scurt timp după aceea, a urmat o altă delegație a I. P. S. Patriarh Alexei al Moscovei și a toată Rusia, în frunte cu P. S. Episcop Ieronim al Chișinăului, care ne-a prezentat o scrisoare din partea Șefului Bisericii Ruse, cuprinzând multe chestiuni de ordin bisericesc, în legătură cu relațiile de bună prietenie între cele două Biserici răsăritene, chestiuni rezolvate în bună înțelegere.

În altă ordine de idei, I. P. S. Patriarh Nicodim se ocupă în cuvântarea Sa despre problema secularizării școlilor bisericești și amintește că, recent P. C. Preot Burducea, Ministrul Cultelor a luat școlile bisericești dela Ministerul Culturii Naționale și le-a

I. P. S. Patriarh Nicodim prezidând Adunarea Eparhială.

trecut la Ministerul Cultelor, cu gândul de a le reorganiza și a le reda Bisericii.

Conducătorul spiritual al Țării, mulțumește P. C. Preot Ministru C. Burducea, pentru străduința depusă în înfăptuirea acestei opere.

Apoi I. P. S. Patriarh Nicodim, amintește de chestiunea Comisiunii Monumentelor Istorice și de Muzeele de obiecte bisericești, arătând că este de părere ca grija și paza locașurilor de rugă — monumente istorice — să cadă în atribuțiunea Bisericii, pentru a nu se mai repeta cazurile din trecut, când la Iași, biserica „Trei Ierarhi” fusese dată în grija Academiei de Arte Frumoase, cu care prilej a avut mult de suferit; iar în prezent

biserica Domnească monumentală, dela Curtea de Argeș, este închisă și servește ca depozit petru lăzi cu arhivă.

În ce privește muzeele de obiecte bisericești, e bine ca grija lor să fie în seama Bisericii, — fiindcă ele sunt bunuri ce aparțin Bisericii.

I. P. S. Patriarh Nicodim mai amintește și de alte chestiuni în legătură cu viața bisericească, printre cari și chestiunea Societății Ortodoxe a Femeilor Române.

* * *

După cuvântarea I. P. S. Patriarh Nicodim, P. C. Consilier Pr. Ec. C. Coman, dă cetire următoarelor telegrame :

MAJESTĂȚII SALE REGELUI MIHAI I

„În numele Adunării Eparhiale a Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor și în numele Nostru, aducem Majestății Voastre, — scumpului nostru Rege, — și Majestății Sale Regina Mamă Elena, omagii adânc respectuoase, de înalt devotament, de admirație și recunoștință.

Mulțumim lui Dumnezeu că v'a dăruit Țării și Neamului nostru în anii de grea încercare și rugăm pe Cel Atotputernic să facă parte Majestății Voastre, mândria și nădejdea Neamului Românesc, de bucuria cea mare a împlinirii tuturor dorințelor.

Să trăiți Majestate, să trăiască Majestatea Sa Regina Mamă Elena.

Al Majestății Voastre fierbinte rugător către Domnul.

NICODIM,
Patriarhul României

D-LUI DR. PETRU GROZA, PRIM MINISTRU.

„Adunarea Eparhială a Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, întrunită în sesiunea anuală și Noi Înșine, Vă mulțumim pentru ajutorul dat Bisericii strămoșești și rugăm pe Dumnezeu să vă împlinească toate gândurile bune pe care le purtați Țării și Bisericii, Domnia Voastră și colaboratorii Domniei Voastre din Guvern“.

NICODIM,
Patriarhul României.

PĂRINTELUI C. BURDUCEA, MINISTRUL CULTELOR

„Adunarea Eparhială a Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor întrunită în sesiune anuală, Vă mulțumește cu recunoștință pentru sprijinul dat Bisericii.

Noi Înşine împărtăşim aceleaşi sentimente şi nădăjduim mult bine în legătura strânsă la care fim atît de mult, dintre Biserică şi Minister şi bunele gânduri ale P. C. Voastre.

NICODIM,
Patriarhul României

Ulterior s'au primit următoarele răspunsuri la telegramele rimise de I. P. S. Patriarh Nicodim şi Adunarea Eparhială.

ÎNALT PREA SFINŢIEI SALE,
ÎNALT PREA SFINŢITULUI NICODIM, PATRIARH AL ROMÂNIEI
Bucureşti.

Din toată inima mulţumesc Inalt Prea Sfinţiei Voastre şi Adunării Eparhiale a Sinteii Arhiepiscopii a Bucureştilor pentru sentimentele de devotament şi bunele urări exprimate atît Mie, cât şi scumpei Mele Mame.

(ss) MIHAI R.

ÎNALT PREA SFINŢIA SA, NICODIM, PATRIARHUL ROMÂNIEI
Bucureşti.

Mulţumesc călduros Inalt Prea Sfinţiei Voastre şi Adunării Eparhiale pentru bunele gânduri exprimate.

Dr. PETRE GROZA.

SANCTITĂŢII SALE NICODIM, PATRIARHUL ROMÂNIEI
Bucureşti.

Mulţumesc călduros Sanctităţii Voastre pentru marea cinste şi binecuvântările trimse. Asigur pe Sanctitatea Voastră că întreaga mea străduinţă este numai pentru binele şi progresul Bisericii noastre, al preoţiei şi al poporului românesc.

Pr. C. BURDUCEA
Ministrul Cultelor

Apoi Pr. Gh. Vintilescu dă cetire telegramei adresată de către I. F. S. Patriarh Alexei al Moscovei, către I. P. S. Patriarh Nicodim al României.

După cetirea acestor telegrame ia cuvântul P. C. Preot Ministru C. Burducea, care a rostit o inimoasă cuvântare, declarând printre altele :

„In numele Guvernului, salut Adunarea Eparhială a Sf. Arhiepiscopii a Bucureştilor şi urez spor la muncă pentru înfăptuirea

operelor celor bune și înțelepte, iar I. P. S. Patriarh Nicodim, strălucit Ierarh al Bisericii, îi urez sănătate deplină pentru a^o conduce destinele Bisericii noastre cu aceiași vigoare, pricepere, dragoste și înțelepciune.

Apoi, Părintele Ministru Burducea dă unele lămuriri în legătură cu funcționarea Comisiunii Monumentelor Istorice și Muzeelor de Obiecte Bisericești, precizând că în deplină înțelegere cu I. P. S. Patriarh Nicodim, o să vie cu o lege prin care aceste bunuri bisericești să devină proprietatea Bisericii, iar Ministerul Artelor să aibă și el grije, ca și până acum, de buna păstrare și conservare a acestor odoare bisericești.

Adunarea ascultă apoi comunicarea Părintelui Consilier N. Cosma, care aduce la cunoștința adunării demersurile făcute de I. P. S. Patriarh pe lângă M. S. Regele și Guvernul Țării în direcția indulcirii pedepselor grele date criminalilor de război. Aceste demersuri întâmpinate cu bunăvoință atât de M. S. Regele cât și de Guvern sunt în tradiția și spiritul Bisericii. Înalt Prea Sfințitul Patriarh a socotit de altfel totdeauna drept datorie deosebită intervenția sa continuă în toate vremurile în favoarea tuturor celor care suferă. A intervenit cu stăruință pentru Evrei și pentru streini ca și pentru toți cetățenii necăjiți și prigoșiți sau chiar numai când au avut nevoie de mila I. P. S. Patriarh. Au urmat apoi debaterile ședinței Adunării Eparhiale, dându-se citire rapoartelor Secțiilor Sf. Arhiepiscopii, asupra activității desfășurate în decursul anului expirat.

Preotul Mănescu dă citire unui raport rezumativ asupra activității depusă în cursul anului expirat de toate secțiile Sf. Arhiepiscopii, activitate care reprezintă trecerea în fapte implinite a tuturor gândurilor bune pe care le nutrește Bisericii noastre strămoșești I. P. S. Patriarh Nicodim.

Raportul amintește în special de *înființarea celor două orfelinate dela Mănăstirile Cernica și Țigănești, și unde din lăudabila inițiativă a I. P. S. Patriarhul Nicodim sunt crescuți un număr de băieți și fete, — copii ai Eroilor căzuți pe câmpurile de luptă. Cheltuelile de întreținere ale acestor orfelinate le suportă Sf. Arhiepiscopie și sunt administrate și supravegheate cu toată atenția de către Secția Economică a Sf. Arhiepiscopii. I. P. S. Patriarh Nicodim se interesează îndeaproape de creșterea și educația aleasă ce li se dă micuților dela cele două orfelinate.*

Raportul amintește de trecerea în lumea veșnică a Prof. Niculae Iorga, Profesor Stoicescu, Dumitru Iuca, fost ministru.

Niculescu Dorobanțu, etc. membri ai Adunării Eparhiale, decedați în anii precedenți.

Adunarea în picioare, păstrează un moment de reculegere în amintirea dispăruților din lumea pământească.

Dl. Avocat Popescu Tudor, ține să releve faptul înbucurător, că Biserica cu toate nevoile ei materiale nu-și neglijează și nu-și uită menirea de ocrotitoare a celor loviți de soartă și remarcă cu tot entuziasmul înființarea celor două orfelinate Arhiepiscopale dela Mânăstirile Cernica și Țigănești, din inițiativa I. P. S. Patriarh Nicodim.

Orfelinatul de fete din Sf. Mânăstire Țigănești.

Venind vorba despre nevoile Bisericii, iau parte la discuție : D-nii Ion Mihalache, Prof. D. R. Ioanițescu, foști miniștri, Dl. Spănișteanu, etc.

Dl. I. Mihalache declară că Biserica nu trebuie să se amestece în politică, fiindcă participarea preotului în luptele politice știrbește din autoritatea Bisericii. Biserica este veșnică și ea trebuie să stea deasupra tuturor patimilor omenești.

P. C. Preot Marin Ionescu, într'o cuvântare însuflețită, declară că toate problemele și operele bisericesti înfăptuite până acum se datoresc I. P. S. Patriarh Nicodim, o figură providențială a Bisericii și a Neamului, căruia Dumnezeu i-a înzilit viața până în aceste vremuri grele. I. P. S. Patriarh Nicodim a făcut

studii în Pravoslavnica Rusie și s'a consacrat ca un strălucit traducător al literaturii bisericești Ruse într'un frumos graiu românesc.

Apoi Pr. Marin Ionescu amintește de amănuntul că pentru prima oară la Ministerul Cultelor a fost numit un preot, — P. C. Preot Burducea, — un element bine pregătit, cu o vastă cultură bisericească care dorește numai binele Bisericii.

Guvernul actual, spune S. Sa, a venit cu măsuri bine făcătoare pentru Biserică și slujitorii ei. Biserica este a poporului — deci este o instituție democrată, iar preoții trebuie să stea cu urechea la popor, la grijile, la bucuriile și la durerile poporului.

Pr. Protopop Traian Vintilescu continuă lectura raportului Secției Administrative, condusă de Pr. Consilier Referenți: Const. Coman și Marius Constantinescu, amintind de chestiunea preoților refugiați și mișcarea în cler, numiri de preoți, de cântăreți bisericești și transferări.

Trecându-se la alegerea membrilor Consistoriului Spiritual Eparhial și a Consistorului Mitropolitan, Adunarea alege pe Preoții C. Găiculescu, At. Popescu și Z. Bălbăe, membri; iar supleanți pe preoții Dimoftacle și Al. Popescu în Consistoriul Spiritual Eparhial, iar în Consistoriul Metropolitan au fost aleși: Pr. Gh. Popescu și Z. Popescu.

Dl. Profesor Cezar Spineanu dă citire raportului Secției Economice condusă de către Preoții Consilier Referenți: N. Cosma și C. Dincescu.

Raportul amintește de lăudabila inițiativă a I. P. S. Patriarh Nicodim, care a înființat orfelinatele de orfani dela Mănăstirile Țigănești și Cernica, înființarea fondului de ajutorare „Patriarhul Nicodim” pentru ajutorarea văduvelor de preoți și cântăreți bisericești, punerea în funcțiune a Atelierului de Țesătorie dela Țigănești, activitatea Magazinului de obiecte bisericești și a Turnătoriei de Lumânări a Arhiepiscopiei, etc.

Adunarea aduce mulțumiri Consilierilor Referenți Constantin Dincescu și N. Cosma, dela Secția Economică, care au depus o neobosită muncă pentru desăvârșirea operelor gospodărești ale I. P. S. Patriarh Nicodim.

Dl. av. D. Grozdea dă citire raportului Secției Culturale a Sf. Arhiepiscopiei, condusă cu începere dela 1 Iunie a. c. de către Preotul Consilier Petru Șerpe, relevând activitatea depusă pe tărâmul cultural și misionar în cursul anului expirat.

Raportul, între altele, amintește și de înființarea unui ser-

viciu de presă pe lângă Secția Culturală, condus de dl. Grigore Spiru, ziarist, serviciu care urmărește activitatea misionară și bisericească și redactează diferite note, reportaje și articole pentru Presă și Radio.

Raportul prezintă apoi Adunării Eparhiale drept ultimă realizare a Secției Culturale, lucrarea „*Predicile lui Ilie Miniat*” apărută în editura Sf. Arhiepiscopii, Secția Culturală, în traducerea Părintelui Dr. D. Fecioru, lucrare deosebit de valoroasă, pe care traducătorul o prezintă drept omagiu adus I. P. S. Patriarh Nicodim, în preajma împlinirii a 80 de ani de viață și fericite realizări pentru Biserica strămoșească și Neamul Românesc.

— *P. C. Arhid. N. Nicolaescu*, Secretar general la Ministerul de Culte, luând cuvântul, a asigurat pe membrii Adunării Eparhiale că Guvernul și Ministerul Cultelor dă deplină înțelegere tuturor problemelor ce preocupă Biserica.

În încheiere, *I. P. S. Patriarh Nicodim* mulțumește membrilor Adunării Eparhiale pentru osteneala de a fi participat la desbaterea ședinței Adunării Eparhiale.

A urmat apoi o agapă în sala Patriarhală, cu care prilej *I. P. S. Patriarh Nicodim* a făcut însuflețite urări de sănătate, și domnie îndelungată Majestății Sale Regelui Mihai I, nădejdea de azi și de mâine a Neamului Românesc.

P. C. Arhid. Nicolaescu, Secretar General al Ministerului Cultelor, a subliniat activitatea strălucită a *I. P. S. Patriarh Nicodim* declarând că Guvernul Groza nutrește cele mai bune sentimente pentru Biserica și slujitorii săi.

Dl. Ion Mihalache, fost ministru, a adus elogii Șefului spiritual al Țării, care, prin atitudinea și activitatea sa, nu a știrbit prestigiul Bisericii și nu s'a îndepărtat de spiritul creștin al umanității și al bunei înțelegeri între oameni.

Părintele Marin Ionescu a rostit cuvinte de adâncă recunoștință la adresa Părintelui Ministru Burducea, care este însuflețit de cele mai bune gânduri față de slujitorii Sf. Biserici.

Au mai vorbit *Pr. Eugen Bărbulescu* și *Pr. Prof. Gh. Comana*, după care agapa a luat sfârșit. *I. P. S. Patriarh Nicodim* s'a retras în sala sa de lucru, în timp ce întreaga asistență intona cu însuflețire „*Intru mulți ani, Stăpâne*”.

VacanțePartea oficială

Se publică pentru concurs — transferări următoarele posturi de preoți, cu termen de 15 zile.

Cererile și actele regulamentare se vor depune direct la Cancelaria Sf. Patriarhii.

Protoieria Circ. I Capitală, preot ajutor la parohia Sf. Gheorghe-Grivița.

Protoieria Circ. II Dâmbovița, preot ajutor par. Picior Munte.

Protoieria Circ. I Prahova, preot paroh, par. Tinosu.

Protoieria Circ. I Teleorman, preot paroh, parohia Broșteanca.

Protoieria Circ. III Teleorman, preot paroh Șoimu.

Protoieria Circ. II Vlașca, preot paroh parohia Rălești.

Deasemenea se publică și următoarele posturi de cântăreți, cu termen de 15 zile.

Cererile și actele se vor depune la Protoieriile respective.

Protoieria Circ. I Capitală: Post II cântăreț, dela parohia Sf. Gheorghe Capră.

Protoieria Circ. II Capitală: post I cântăreț, parohia Sf. Treime Dudești, post II cântăreț, parohia Negustori, post II cântăreț, parohia Sfinți, post II cântăreț, biserica Sapienței.

Protoieria Circ. I Prahova: Post I cântăreț, parohia Sf. Atanasie Ploești, postul II de cântăreț dela parohiile Buna Vestire, Sf. Dumitru, Sf. Ecaterina, Sf. Filofteia, Sf. Gheorghe Nou, Sf. Gheorghe Vechi, Sf. Ilie, post I și II dela parohia Maica Precista, postul II dela Sf. Nicolae Nou postul II dela par. Sf. Nicolae Vechi, postul I dela par. Sf. Ștefan și postul I dela par. Sf. Voievozi, toate parohiile fiind din Ploești.

Protoieria Circ. IV Prahova: Post I cântăreț, parohia Șoimari.

Protoieria Circ. I Ilfov, Post II cântăreț, parohia Bolintinul din Deal I.

Protoieria Circ. II Ilfov, Post I cântăreț, parohia Fundeni Gherasie.

Protoieria Circ. I Muscel, Post II cântăreț, parohia Lăicăi.

Parohia Circ. II Teleorman, Post II cântăreț, parohia Cuv. Parascheva și Sf. împărați din Roșorji de Vede. Post I cântăreț dela parohiile: Albești, Cucuieti, Ciolănești Deal I, Ciolănești Deal II, Ciolănești Vale, Dobrotești III, Gârdești, Măldăeni I, Măldăeni II, Mozăceni II, Merișani, Peretu I, Peretu II, Peretu III, Papa, Plosca II, Regina Maria, Strâmbeni II, Sfințești II, Stobărăști, Văcărești.

Postul de cântăreț dela următoarele parohii: Albești, Bălțați, Beuca, Butculești, Bratcov, Balaci, Burdea, Ciurari, Cucuți, Ciolănești Deal I, Ciolănești Deal II, Ciolănești Vale, Dobrotești II, Dobrotești III, Drăgănești, Drăcșani, Drăcșanei, Gumești, Chimpețeni, Hârdești, Gărăgău, Meri Goala, Măgureni, Măldăeni I, Măldăeni II, Mozăceni II, Merișani, Necșești, Nenciulești, Odobeasca, Peretu I, II și III, Papa, Regina Maria, Strâmbeni I, Strâmbeni II, Sfîntești I, Sfîntești II, Scrioaștea, Stobărăști, Săceni, Surdulești, Tufeni Deal, Tufeni Vale, T. Kalinderu II, Văcărești și Voevodul Mihai.

Protoieria Circ. III Teleorman, Post II cântăreț dela următoarele parohii: Adămești, Atârnați, Antonești, Beiu, Bivolțița, Bragadiru II, Brânceni I, Brânceni II, Buduiasca, Calomfirești, Călinești, Cervenia I, Cervenia II, Conțești I, Conțești II, Cârțicleasca, Cetate, Depărați-Hârlești, Frumoasa I, Frumoasa II, Găuriciu II, Guruieni, Lăceni II, Mărzănești, Lada, Ljcuriciu, Mavrodin, Năsturelu, Orbeasca de Jos I, Orbeasca de Jos II, Orbeasca de Sus, Olteni, Păuleasca, Puținei, Peri-Broșteni, Pielea, Popești, Palanga, Purcăreni, Rădoești, Slăvești, Slobozia Trăsnitu, Smărdjoasa, Schitu Poenari, Storobăneasa I, Storobăneasa II, Tătărăștii de Jos, Trivalea Moșteni, Țigănești I, Tureștin, Vârtoapele de Jos, Vârtoapele de Sus I, Vârtoapele de Sus II, Vitănești, Zlotești, Zimnicele, Șoimu, Nanov, Poroschia, Sf. Adormirea Alexandria, Sf. Apostoli Zimnicea, Sf. Împărați Zimnicea.

Postul I dela următoarele parohii: Antonești, Bragadiru, Brânceni II, Calomfirești, Conțești II, Cârțocleasca, Frumoasa II, Găuriciu II, Lăceni II, Mărzănești, Orbeasca de Jos II, Schitul Poenari, Storobăneasa II, Tătărăștii de Jos, Trivalea Moșteni, Soimu, Orbeasca de Sus II.

Circulari.

Circulara Nr. 6501 din 2 Iunie 1945.

Către toate protoierile,

În urma adresei Onor. Minister al Cultelor—Comisia specială pentru pictura bisericească — Nr. 44003/44/945, vi se aduce la cunoștință că a fost exclus de a mai executa lucrări de pictură bisericească pictorul autorizat N. Colonițiu, anulându-i-se totodată de către Onor. Minister al Cultelor autorizația Nr. 38, în urma gravelor abateri săvârșite cu ocazia picturii la biserica parohială din com. Isvoră-Manu, jud. Mehedinți.

p. Patriarh † VENIAMIN

Consilier Referent, *Pr. Const. Coman*

Circulara Nr. 4729 din 3 Mai 1945.

Către toate protoierile,

Mai jos vi se redă în copie hotărîrea Cons. Eparhial din şedinţa dela 18 Aprilje a. c., prin care s'au precizat drepturile preoţilor refugiaţi şi încadraţi şi vă invităm a o comunica parohiilor respective şi preoţilor refugiaţi, spre cele de regulă.

p. Patriarh † VENIAMIN

Consilier Referent, *Pr. Const. Coman*

COPIE depe hotărârea Nr. 4729/945 a Cons. Eparhial Secţia Adm. Bisericească din şedinţa dela 18 Aprilje a. c.

Aprob. (ss) *NICODIM*

Preoţii refugiaţi încadraţi se vor bucura fiecare de salariul şi veniturile respective.

Cei încadraţi la filiale rămân să slujească la acele filiale, cu enoria lor, fără să aibă pretenţie de a rupe din enoria parohiei.

Cei încadraţi la bisericile parohiale, vor sluji cu rândul sau împărţind parohia în două sectoare.

Niciunul din preoţi refugiaţi nu-şi va putea ridica pretenţie la sesia parohială.

Circulara Nr. 8272/945.

Către toate protoierile,

Vi se redă mai jos în copie—pentru întocmai conformare—circulara Nr. 31861/945, a Ministerului Cultelor cu privire la măsura luată de Guvernul Ţării, pentru combaterea analfabetismului dela sate şi dela oraşe, pentru a o transmite tuturor preoţilor din cuprînsul aceluï protopopiat, cu călduroase recomandări pentru a se trece la înfăptuirea acesteï mari opere de ridicare şi luminare a maselor poporului nostru.

p. Patriarh † VENIAMIN

Consilie Referent, *Pr. Petru Şerpe*

Circulara Nr. 31861/945.

Una dintre marile preocupări actuale ale Guvernului Ţării, este şi campania de combatere a analfabetismului din masele poporului.

În cadrul acesteï opere de ridicare şi luminare, Departamentul Cultelor face pe această cale un călduros apel la patriotismul tuturor şefilor de culte şi al clericilor de toate con-

feșiunile din cuprinsul Țării, în sensul de a sprijini efectiv, atât material cât și moral înființarea și dezvoltarea școlilor pentru combaterea analfabetismului dela sate și orașe .

În acest scop, preoții mână în mână cu învățatomirea, sunt rugați ca, în cadrul ateneelor populare, cercurilor culturale și sportive, să contribuie la ținerea cursurilor pentru analfabeții de orice vârstă, sex, categorie socială și de orice naționalitate în care se vor preda lecțiuni de scriere și cetire, cum și noțiuni generale de curs primar.

Cursurile se vor preda în mod gratuit și în localuri potrivite: școli, săli festive, fabrici etc.

În ceea ce privește rezultatele obținute c. preoți sunt rugați a le raporta săptămânal forurilor bisericești superioare, iar acestea la rândul lor vor prezenta Ministerului Cultelor rapoarte lunare, care vor fi centralizate și comunicate Ministerului Educației Naționale și celorlalte Departamente spre armonizare și colaborare.

Circulara Nr. 7182 din 22 Iunie 1945.

Către toate protoierile,

Vă trimitem în copie adresa Ministerului Cultelor Serv. M. O. N. T. secția Armistițiu Nr. 57792 din 20 Mai 1945, înreg. la Sf. Mitropolie sub Nr. 7182, cu rugămîntea de a vă conforma și a comunica și Instituțiilor în subordine.

Șeful Sec. M. O. N. T. (ss) *Sichitju*

Avem onoare a vă transmite în copie adresa Nr. 16985, din 12 Mai 1945, primită dela Comisiunea Română pentru aplicarea Armistițiului, rugându-vă să binevoiți a lua cunoștință și a dispune ca nici o cerere de materiale adresată autorităților românești direct de către unitățile sovietice, să nu fie satisfăcută, dacă nu are aprobarea Cîmisiei Aliate de Control (sovietice).

Vă aducem la cunoștință că în urma înțelegerii avute cu Comisia Aliată de Control (sovietică), s'a stabilit ca unitățile sovietice să-și formuleze cererile sale de materiale numai prin susnumita Comisiune, care le va îndruma la Comisiunea Română pentru Aplicarea Armistițiului și numai în urma hotărârii acestei Comisiuni se vor putea lua măsuri pentru satisfacerea acelor cereri.

Astfel fiind vă rugăm a lua măsuri pentru a transmite aceste dispozițiuni tuturor organelor Dvs. din suborje.

Secretar general (ss) Int. Col. I. Niculescu

COPIE.

Avem onoare a vă face cunoscut că în conformitate cu dispozițiunile date de Comisia Aliată de control cu adresa Nr. 2437 E. din 27/IV/1945, nici o cerere de materijale adresată autorităților românești direct de către unitățile Sovietice nu se va executa dacă nu are aprobarea Comisiei Aliate de control.

Unitățile sovietice care vă depun asemenea cereri, vor fi îndrumate pentru a obține în prealabil aprobarea Comisiei Aliate de Control.

Vă rugăm să binevoiți a aduce la cunoștința organelor în subordine aceste dispoziții spre strictă conformare.

P. Președintele Comisiunii aliate pentru aplicarea arministițiului.
(ss) Gh. Em. Răureanu

Licitații

Se aduce la cunoștința generală acelor interesați că în ziua de 5 Iulie 1945, ora 9 a. m., se va ține licitație publică pentru vânzarea unui teren în suprafață de 660 m. p., situat în comuna Grivița — București Noui, str. Regina Maria nr. 48, proprietatea Parohiei Bisericii Sf. Andrei.

Licitația va avea loc în cancelaria parohială din str. Regina Maria nr. 51, unde cei interesați pot vedea caetul de sarcini, în fiecare zi între orele 8—12 a. m. și 4—8 p. m.

Prețul oficial dela care va începe licitația este de lei 6.000 (șase mii) m. p.

Concurenții vor depune la începerea licitației garanția de 5% prevăzută de lege.

Vânzarea în principiu a acestui teren este aprobată de către Sf. Mitropolie a Ungro-Vlahiei cu ord. nr. 6915/945, iar licitația se va ține în conformitate cu art. 8—12 din Regulamentul pentru instrăinarea bunurilor bisericesti din Parohia Română.

Paroh Prot. GH. BARBULESCU

Parohia Bisericii Dobreni, jud. Ilfov, aduce la cunoștința Domnilor anteprenori autorizați, că în ziua de 1 Iulie 1945 orele 3 p. m. se va ține licitație publică cu oferte închise la cancelaria parohiei din această comună pentru lucrările de restaurare ale Bisericii monument istoric, conform devizului întocmit de Onor. Comisia Monumentelor Istorice. Lucrările se vor face parțial și potrivit sumei de 800.000 lei.

Epitropia își rezervă dreptul de a aproba sau nu rezultatul licitației.

Concurenții, vor depune, odată cu ofertele și garanția legală.

În caz că nu se va ține licitația în ziua fixată și nu se va angaja lucrarea se va amâna în Duminica următoare și dacă nici atunci nu se va angaja, se va da lucrarea în regie sub supravegherea Onor. Comisiunii Monum. Istorice.